

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 27/2024
25.01.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић, Дубравке Дамјановић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Сенада Макаји и др., због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 2. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Сенада Макаји, адвоката Далибора Радовића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Врбасу К 37/23 од 30.03.2023. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 724/23 од 09.10.2023. године, у седници већа одржаној дана 25.01.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Сенада Макаји, адвоката Далибора Радовића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Врбасу К 37/23 од 30.03.2023. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 724/23 од 09.10.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врбасу К 37/23 од 30.03.2023. године, између осталог, окривљени Сенад Макаји оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 1 (једног) месеца, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 26.03.2022. године до 30.03.2023. године и на основу одредбе члана 246а став 5. Кривичног законика окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета – опојне дроге „марихуана“ укупне нето масе 372,42 грама, која се по правноснажности пресуде има уништити.

Истом пресудом окривљени је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка, и то ОЈТ у Врбасу у износу од 27.759,60 динара, а на име паушала износ од 5.000,00 динара, све у року од 2 месеца од правноснажности пресуде, под претњом извршења, док ће висина трошкова кривичног поступка насталих пред судом бити опредељена посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 724/23 од 09.10.2023. године, у ставу првом, делимично је усвојена жалба ОЈТ у Врбасу па је преиначена пресуда Основног суда у Врбасу К 37/23 од 30.03.2023. године, у делу правне квалификације и одлуке о кривичној санкцији у односу на окривљеног Сенада Макаји, тако што су кривичноправне радње овог окривљеног, описане у изреци првостепене пресуде, за које је том пресудом оглашен кривим, правно квалификоване као кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 2. Кривичног законика, за које је осуђен на казну затвора у трајању од 3 (три) године, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 26.03.2022. године до 30.03.2023. године, док су у преосталом делу жалба ОЈТ и жалба браниоца окривљеног Сенада Макаји, одбијене као неосноване, а првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена. У другом ставу, одбијена је као неоснована жалба ОЈТ изјављена у односу на окривљеног АА и првостепена пресуда је у односу на овог окривљеног, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног Сенада Макаји, адвокат Далибор Радовић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, коју опредељује истицањем повреде кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, док из образложења произилази да је захтев поднет и због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев и преиначи побијане пресуде и окривљеном изрекне казну затвора у трајању од 4 месеца или да исте укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Сенада Макаји, је неоснован.

Неосновано бранилац окривљеног Сенада Макаји захтев за заштиту законитости подноси због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, која је општег карактера, али се из образложења захтева закључује да је исти, поднет због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП. Ово, имајући у виду да се у захтеву наводи да је другостепени суд погрешно применио закон правно квалификујући радње окривљеног као кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 2. Кривичног законика и поред тога што је изреком пресуде утврђено да је окривљени предметну опојну дрогу држао „за сопствену употребу“, што није обележје кривичног дела за које је окривљени оглашен пресудом другостепеног суда. При томе, другостепени суд је донесећи своју одлуку занемарио да је окривљени у време извршења кривичног дела био зависник и количину дроге тумачио одвојено од окривљеног и његових потреба као зависника. Због свега наведеног, према ставу браниоца, у конкретном случају, једино може бити речи о кривичном делу из члана 246а став 1. Кривичног законика.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Одредбом члана 246а. став 2. Кривичног законика („Службени гласник РС“ број 35/19) прописано је да кривично дело неовлашћено држање опојних дрога чини ко неовлашћено држи у великој количини супстанце или препарате који су проглашени за опојне дроге.

Из законског описа бића наведеног кривичног дела јасно произлази да за постојање овог кривичног дела није од значаја сврха неовлашћеног држања супстанци или препарата који су проглашени за опојне дроге, већ њихова количина, односно да је реч о „великој количини“, што је фактичко питање које суд процењује у сваком конкретном случају.

Из изреке правноснажне пресуде произилази да је окривљени Сенад Макаји дана 26.03.2022. године, на месту ближе описаном у изреци пресуде, у стању битно смањене урачунљивости, свестан свога дела и његове противправности, чије је извршење хтео, неовлашћено држао у великој количини за сопствену употребу биљну материју зелене боје састављену од осушених делова биљке канабис тзв. марихуану, укупне нето масе од 372,40 грама, који садржи ТНС у концентрацији већој од 0,3%, која супстанца се налази на Списку психоактивних контролисаних супстанци Правилника о утврђивању списка психоактивних контролисаних супстанци и препарата („Службени гласник РС“ број 70/21 од 14.07.2021. године).

По налажењу Врховног суда, овако описане радње окривљеног, из којих произлази да је окривљени неовлашћено држао у великој количини супстанце које су проглашене за опојну дрогу, садрже сва субјективна и објективна обележја кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 2. Кривичног законика, за које је оглашен кривим пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 724/23 од 09.10.2023. године, а за које кривично дело, супротно наводима браниоца, није од значаја да ли се држи за сопствену употребу, већ је важна количина супстанце проглашене за опојну дрогу, што је у изреци првостепене пресуде јасно описано.

Стога су, према налажењу Врховног суда, без утицаја указивања браниоца изнета у захтеву за заштиту законитости да изрека првостепене пресуде садржи опис неовлашћеног држања опојних дрога „за сопствену употребу у великој количини“, што би одговарало законским обележјима кривичног дела из члана 246а став 1. КЗ, јер је правилно другостепени суд правно квалификовао радње окривљеног као кривично дело из члана 246а. став 2. Кривичног законика, за које је окривљени и оптужен оптужним актом ОЈТ у Врбасу Кти 3/22 од 20.04.2022. године.

Како је, по налажењу Врховног суда, у конкретном случају од стране другостепеног суда правилно примењен кривични закон правном квалификацијом кривичноправних радњи окривљеног Сенада Макаји као кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 2. Кривичног законика, то се стога неоснованим

оцењују наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног у којима указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП на штету окривљеног.

Наводе захтева, изнете у погледу повреде кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП и усмерене у правцу блажег кажњавања окривљеног, Врховни суд није ценио и разматрао, јер бранилац указује на одлуку о кривичној санкцији везујући је за своју оцену о погрешној правној квалификацији кривичног дела па су у конкретној ситуацији овакви наводи усмерени на недозвољене разлоге из члана 441. став 1. ЗКП.

Из напред наведених разлога, Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић,с.р.**

**Председник већа-судија
Биљана Синановић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић